

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φβλ. 608—609
Τιμή Φύλλου Δρχ. 2

Ἔτος ΚΣ'.
Τηλ. 628.280

15 Ἰανουαρίου 1971 (Π.Ο.Η.)
Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθήναι Τ. 147

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ἡ ἕως θανάτου ἐμμένουσα στερρῶς εἰς τὰς Ἱερὰς Παραδόσεις καὶ ἀγωνιζομένη διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας, κατερχομένη πρὸς τὸν χῶρον τῆς Καταδόσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

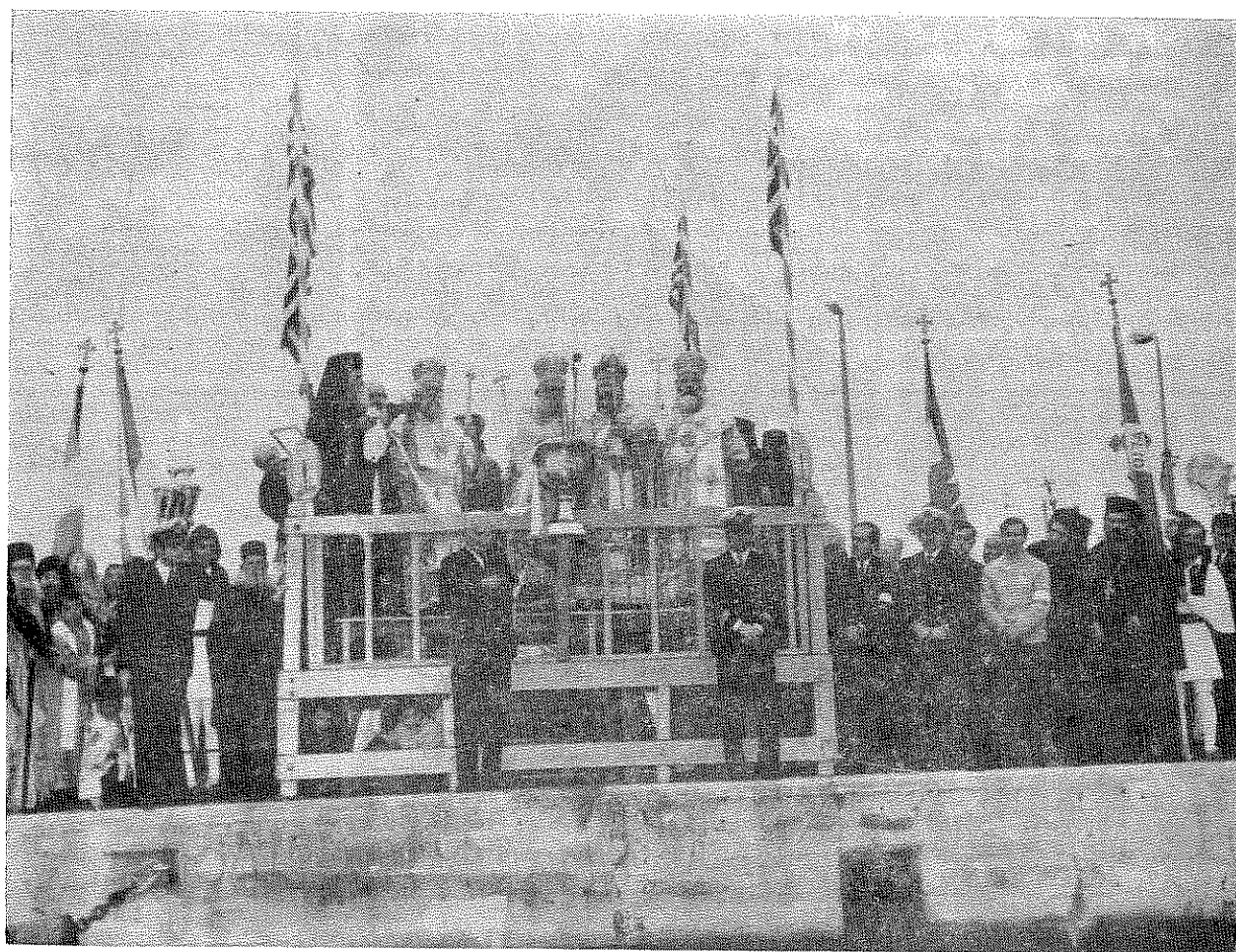
Ὁ πανηγυριὸς ἑορτασμὸς τῶν Ἀγίων Θεοφανείων

Μόνον μὲ ριγῶσαν συγκίνησιν, δάκρυα χαρᾶς καὶ αἰσθήματα καυχήσεως ἐν Χριστῷ δύναται κανεὶς νὰ περιγράψῃ τὰ ὅσα οἱ ἄφθαλμοὶ τοῦ εἶδον ἐφέτος εἰς τὴν λαμπρὰν τελετὴν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Εἶναι μία Τελετὴ, ἥτις κατ' ἔτος ἐπιναλαμβάνεται, ἀλλὰ κάθε φοράν ἔχει νὰ παρουσιάσῃ κάτι τὸ ὠραιότερον, τὸ ἐπιβλητικώτερον, τὸ μεγαλοπρεπέστερον, τὸ ὑψητετέστερον.

Ὁ πολυσέβαστος καὶ ἀκαταπόνητος ἀγωνιστὴς τῆς Ὁρθοδοξίας Ἀρχιμανδρίτης Π. Μερκούριος Καλοσκάμης εἶχε μεριμνήσει ἐκ τῶν προτέρων δι' ὅλα. Ἡ διακόσμησις τῶν ὁδῶν, ὅποθεν θὰ διήρχετο ἡ Πομπὴ ὁ ἑξοχος διάκοσμος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ ἅπαντα τὰ τῆς Τελετῆς διευθετήθησαν ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τρόπον ἄξιον πολλῶν ἐπαίνων καὶ θαυμασμοῦ.

Ἡ Πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου

Οἱ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς ἡμῶν τελοῦντες τὸν Μ. Ἀγιασμόν εἰς τὴν ἐξέδραν.

Διαυλείας κ.κ. Ἀκακίου συμπαραστατούμενου ὑπὸ τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Χρυσοστόμου Κιούση, Ἰακώβου Παπαδέλη, Παΐσιου Λουλουργᾶ, τοῦ Ἱερομονάχου Παντελεήμονος τοῦ Ἀγιορείτου τοῦ Γέροντος Νεκταρίου καὶ τοῦ Ἀρχιδιακόνου Εὐθυμίου Κορδέλη.

Τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους ἀπέδωσαν μελωδικώτατα χοροὶ ἱεροψαλτῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν καλλιφώνων ἱεροψαλτῶν κ. Ἰωάννου Συμεωνίδου καὶ Νικολάου Κουκουλάκη.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἤρξατο ἡ ἐκκίνησις πρὸς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως. Ὑπάρχουν γεγονότα, πράξεις, συναισθήματα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, τὰ ὁποῖα δὲν ἀπαθανατίζονται καταλλήλως καὶ κατ' ἀξίαν ὑπὸ τῆς γραφίδος. Ἡ

Ἱερὰ Λιτανεία ἦτο κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν κάτι τὸ συγκλονιστικόν, τὸ ἐνθουσιαστικόν, τὸ μεγαλειώδες, τὸ ἀπερίγραπτον. Ἐκτεινομένη εἰς μῆκος ἀρκετῶν χιλομέτρων καὶ συμποσομένη εἰς πολλὰς χιλιάδας πιστῶν παρεῖχε τὴν ἐντύπωσιν μεγαλοπρεποῦς Βυζαντινῆς Τελετῆς.

Ἡ ἐπὶ κεφαλῇς τῆς Πομπῆς εὕρισκομένη Φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου, τὰ ἑξαπτέρυγα τῶν Ἐκκλησιῶν, τὰ Λάβαρα καὶ τὸ πλῆθος τῶν σημαιῶν ἀνεπτέρωνον, μετερσίωνον τὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἔκαμαν νὰ ὁραματίζεται τὴν βεβαίαν νίκην καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωὴν, στιγμαὶ καθ' ἃς δὲν ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῆς πλημμύρας τῶν

Χειμαρρώδης καὶ μεγαλειώδης ἡ λαοθάλασσα τῶν πιστῶν παρὰ τὴν Φρεαττύδα.

συναισθημάτων του καὶ τῶν θυελλωδῶν παλμῶν τῆς καρδίας του, στιγμαὶ κατὰ τὰς ὁποίας καὶ τὴν ζωὴν του δύναται νὰ θυσιάσῃ δι' ἓν ὕψιστον ἰδεῶδες. Τὸ ἀντίκρυσμα τῶν συμβόλων τῆς πάντοθεν βαλλομένης καὶ διωκομένης Ἀγίας Ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἶναι δι' ἡμᾶς τοὺς ὁπαδοὺς τοῦ Πατρίου Ἑορτολογίου ὁ ἐγερτήριος παιάν, ἡ Τυρρηνικὴ σάλπιγξ, ἡ προτρεπτικὴ φωνὴ διὰ νέους ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς πατρῴας εὐσεβείας καὶ τῶν σεπτῶν παραδόσεων. Τὰ μετὰ τὰ Ἱερὰ Λάβαρα ἀκολουθοῦντα ὀρφανὰ τοῦ Ὁρφανοτροφείου τοῦ ἐκλεκτοῦ καὶ ἀκαμάτου Ἀρχιμανδρίτου Διονυσίου Καλαργύρου παρουσίαζον ἐν θέαμα θαυμάσιον μὲ τὰς ὁμοιομόρφους ἐνδυμασίας των. Εἶποντο νεάνιδες εὐσταεῖς

μὲ ἐθνικὰς ἐνδυμασίας καὶ Μοναχαὶ ἐν παρατάξει ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ Ἑσυχαστηρίων Ἀττικῆς καὶ περιχώρων. Τὶ νὰ εἴπῃ τις ἢ τί νὰ γράψῃ διὰ τὰς ἡρωϊκὰς ταύτας ψυχὰς ἄλλας νεανικὰς καὶ ἄλλας πολιὰς ἐν τῇ ἀσκήσει, αἱ ὁποῖαι κατέλιπον τὰς ἐρήμους καὶ τὰς ἡσυχαστικὰς τῶν διατριβῶν διὰ νὰ δώσουν τὸ παρὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας; εἰς τὰς εὐγενεῖς καὶ καταυγαζομένας ἀπὸ τὸ γλυκὺ καὶ ἡρεμον φῶς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ φυσιογνωμίας των ἔλαμπεν ἡ χάρᾳ, ἡ πνευματικὴ ἀγαλλίασις, ἡ εἰρήνη ἐκείνη τοῦ Θεοῦ» ἢ πάντα νοῦν ὑπερέχουσα» καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις ὑπὲρ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως. Συγκινητικὸν ἦτο ἐπίσης τὸ θέαμα τῶν Μοναχῶν Πατέρων καὶ

Ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Πατέρες.

τῶν Κληρικῶν μετὰ τὰς ἱερατικὰς τῶν στολάς, οἵτινες τοσαύτας πολυτίμους ὑπηρεσίας ἔχουν προσφέρει καὶ προσφέρουν εἰς τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα. Τελετάρχαι ἦσαν: οἱ Ἀρχιμανδρίται Μερκούριος, Ἀντώνιος, Θεόφιλος, Παντελεήμων καὶ Λογγίνος.

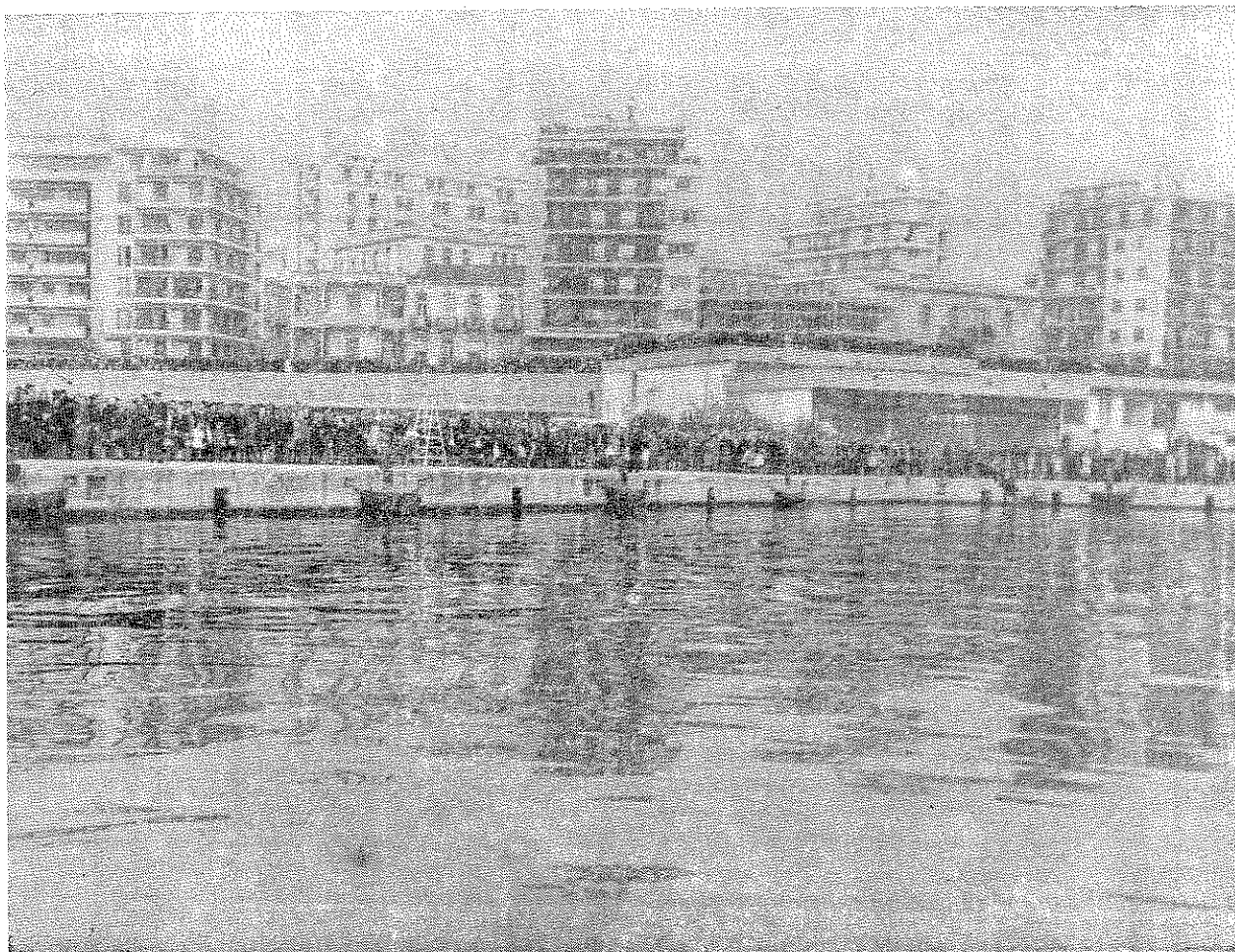
Εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Πομπῆς εὗρίσκετο ἡ Ἡγεσία τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος, ὁ Ἐπίσκοπος Διαυλείας κ.κ. Ἀκάκιος, ὁ Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. κ. Γερόντιος καὶ ὁ Ἐπίσκοπος Ἀστορίας κ.κ. Πέτρος (Ἐξαρχος τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν Ἀμερικῇ).

Μετὰ τὴν κάθοδον τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας διὰ τῶν καθωρισμένων ἐκ τῶν προτέρων

ὁδῶν εἰς τὸν χώρον τῆς Καταδύσεως, ἔλαβε χώραν ἡ γραφικὴ τελετὴ τῆς Καταδύσεως ἀπὸ τῆς εἰδικῶς στηθείσης ἐξέδρας.

Μετὰ πάσης κατανύξεως καὶ σιωπῆς ἐτελέσθη ὁ Μέγας ἀγιασμός καὶ καθ' ἣν στιγμὴν κατεδύετο ὁ Τίμιος Σταυρός αἱ λευκαὶ περιστεραί αἱ περιϋπτάμεναι μετὰ κυανοχρώμους ταινίας καὶ οἱ συριγμοὶ τῶν σειρήνων τῶν ἐν τῷ γλιμένῳ προσωρμισμένων πλοίων προσέδιδον ἰδιαιτέραν λαμπρότητα εἰς τὴν ἐορτὴν καὶ ἀνεβίζαζον τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν μέχρι τῶν κρασπέδων τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ.

Κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ἔζη κανεῖς τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς ὅλον τοῦ τό ὕψος, τὸ βάθος καὶ τὸ πλάτος. Ἐζη

Ἡ παραθαλασσία ἀκτὴ καταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν πιστῶν.

μέ ἓνα ἀσυγκράτητον παφλασμόν συναισθημάτων, εὐσεβείας καὶ ἄκρας προσηλώσεως εἰς τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς πίστεως του. Ἔζη μὲ τὸν διακαῆ καὶ ἡφαιστειώδη πόθον νὰ προσφερθῇ ὅλη ψυχὴ καὶ διανοία εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς ἀληθείας. Ἔζη μὲ τὴν συναίσθησιν τῆς δυ-

νάμεως τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐμπνεούσης καὶ φωτιζούσης χιλιάδας ψυχῶν. Ἔζη μὲ τὸ ὄραμα τῆς Μιᾶς Ἀκαينوτομήτου Ἐκκλησίας, «τῆς Μιᾶς Ποίμνης καὶ τοῦ Ἑνὸς Ποιμένος». Ἐν τῷ τέλει τῆς ἀλησμονήτου ταύτης τελετῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.κ. Αὐξέντιος εἶπε τὰ κάτωθι:

Λόγος τοῦ Μαυαριωτάτου

Ἡ χάρις τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κατηξίωσεν καὶ πάλιν ἡμᾶς ἐφέτος νὰ πανηγυρίσωμεν τὴν φαιδρὰν καὶ χαρμόσυνον ταύτην πανήγυριν καὶ νὰ ἐπιτελέσωμεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ψυχικῆς ἀγαλλιᾶσεως τὴν γραφικὴν καὶ πατροπαράδοτον τελετὴν τῆς Καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀς δοξολογήσωμεν διὰ τοῦτο ὁλοφύχως τὸν Κύριον

τῆς δόξης.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον ταύτην στιγμήν ἀπευθύνω ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου καὶ σύμπαντος τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Κλήρου καὶ λαοῦ τὰς θερμότητας εὐχαριστίας πρὸς τε τὸν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἐθνικῆς καὶ Ἐπαναστατικῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Παπαδόπουλον καὶ τοὺς λαμπροὺς συνεργάτας αὐτοῦ καὶ πᾶ-

Νεάνιδες εὐσταλεῖς μὲ ἔθνικὰς τοπικὰς ἐνδυμασίας.

σας τὰς Ἀρχάς καὶ Ἐξουσίας τοῦ Κράτους, τὰς Ἀστυνομικάς καὶ Λιμενικάς, αἰτινες παρεχώρησαν ἡμῖν τὴν κατὰ νόμον ἄδειαν καὶ συνέβαλον εἰς τὴν λαμπρότεραν τῆς πανηγύρεως ἐπιτυχίαν.

Θερμὰς ἐπίσης ἀπευθύνω εὐχαριστίας πρὸς τὸν ὄψ' ἡμῶν ποιμαινόμενον «πιστὸν τοῦ Κυρίου λαόν», τὸν ἀνύστακτον καὶ ἀκοίμητον τοῦτον τῆς Ὁρθοδοξίας φρουρόν, ὅστις ἐν τῇ διακρινούσῃ αὐτὸν υπερτάτῃ ἀγάπῃ καὶ ἀπαραμίλλῃ προσηλώσει πρὸς τὰ σεπτὰ τῆς Ὁρθοδοξίας Δόγματα καὶ Ἱ. Παραδόσεις ἔδωκε τὸ παρὸν εἰς τὴν ἐπιφανῆ ταύτην καὶ ἀληθινώτατον τελετήν.

Οὗτος ὁ λαὸς μὲ τὸ ἀδιάπτωτον καὶ εὐθαρσὲς ἀγωνιστικὸν του φρόνημα ἀποτελεῖ τὴν δόξαν τῆς Ἐκκλησίας, τὸν ἥρωικόν, ἅγιον καὶ περισούσιον ἐκείνον Ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τοῦ ὁποῦ οὗ Κύριος εἶπεν: «ἐλθλύθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Δέν θὰ ἀνεχθῇ ὁ Κλήρος καὶ ὁ λαὸς αὐτός τὴν ἀναίσχυτον προδοσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἥτις συντελεῖται σήμερον. Ὡς ἄλλος Μάρκος Εὐγενικός θὰ ἀκυρώσῃ ἀποφάσεις προδοτικὰς ἐν κρυπτῇ καὶ παραβύστῃ γενομένας καὶ θὰ ἀναγκάσῃ τὸν μὲν Πάπαν νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ «... οὐδὲν ἐποιήσαμεν», τοὺς δὲ ἐξωμότας Πατριάρχας καὶ Ἀρχιερεῖς ἐν μετανοίᾳ νὰ εἰπώσιν «... ἀποκοπήτωσαν αἱ χεῖρες αὐταὶ αἱ ὑπογράψασαι τὴν προδοσίαν καὶ ὑποταγὴν τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὸν Πάπαν».

Ἡ Ἱερά ἡμῶν Σύνοδος δι' ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ εὐχεταί εἰς ἅπαντας ὑμᾶς, τέχνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, τοὺς ἀποτελοῦντας, τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας δαφιλῇ καὶ ἄφθονον τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ ἐπιφανέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Ὁσαύτως εὐχεταί τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς ἅπαντα τὸν κόσμον καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ πατρίου ἑορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῃ λατρείᾳ πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ νίκην καὶ κατίσχυσιν τῆς Ὁρθοδοξίας ὑπὲρ ἧς ποταμοὶ αἱμάτων ἐχύθησαν.

Ἀδιάσπαστοι καὶ ἡνωμένοι, ὡς ἐν σῶμα ᾧς συνεχίσωμεν τὸν Ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα φρυκτωροῦντες καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς οἱ προγενέστεροι ἡμῶν καὶ δι' ἐλπίδος ἀγαθῆς ἔχοντες, ὅτι ἡ νίκη αὕτη καὶ ὁ θρίαμβος τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας θὰ εἶναι βέβαιος καὶ ἀσφαλὴς κατὰ τὴν Γραφικὴν ρῆσιν «καὶ ἔσται ἡ δόξα τοῦ Οἴκου τούτου ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τὴν πρώτην, λέγει Κύριος Παντακράτωρ».

Θερμότερα συγχαρητήρια ἀνήκουν εἰς τοὺς πολλαπλῶς συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς Ἑορτῆς ταύτης καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸν Ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς Ἀρχιμανδρίτην Μερκούριον Καλοσκάμην, τὸν παλαίμαχον ἀγωνιστὴν τῆς Ὁρθοδοξίας κ. Γεώργιον Κόττην, τὸν Θεολόγον Καθηγητὴν κ. Σταῦρον Καρα-

μῆτσον, κ. Ἀνδρέαν Βαπορίδην, τοὺς Νομικοὺς καὶ Οἰκονομικοὺς Συμβούλους, τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν κ.κ. Νικ. Ἀναγνωστόπουλον καὶ Θεόδ. Μαριόλην κ.ἄ.

Ἡ Ἱστορία τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας θὰ ἀπαθανάτισῃ τὸν ἐφετεινὸν πρωτοφανῆ καὶ μεγαλειώδη ἑορτασμὸν καὶ θὰ διακωδικοῦν τὰ ὀνόματα τῶν συντελεστῶν τοῦ θριαμβοῦ αὐτοῦ.

Χωρὶς καινοτομίας

Ὅ,τι οἱ Ἀπόστολοι παρέδωκαν

«Ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία περὶ πολλοῦ ποιεῖται τὴν ὀρθὴν καὶ ἀκατήλεuton πίστιν, ἥτις εἶναι ὁ πηδάλιός της ὀρθῆς πράξεως. Διότι ἐκ τοῦ ὀρθῶς σκέπτεσθαι ἀκολουθεῖ καὶ τὸ ὀρθῶς πράττειν.

Ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἄλλο σύνθετος ὀνομά της, τὸ δηλοῦν τὴν ἀσάλευτον της προσκόλλησιν πρὸς τὴν τῶν ὀρθῶν δογμάτων καὶ ἀποστολοπαράδοτων διατάξεων παρακταστήκην. Παραβάλατε τὴν Ὁρθοδοξίαν πρὸς τὰ δύο ἄλλα μεγάλα τοῦ Χριστιανισμοῦ τμήματα καὶ θὰ ἰδῇτε τὴν διαφορὰν. Ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία ἐκαινοτόμησε διὰ μέσου τῶν αἰώνων καὶ περὶ τὴν πίστιν καὶ περὶ τὴν πειθαρχίαν, καὶ ἐφεύρε τὸν θεολογικὸν νόμον τῆς προΐουσης καὶ ὡς ἀπὸ σπέρματος ἀναβλαστήσεως τῶν δογμάτων καὶ λησμονοῦσα ὅτι, ἂν ἡ δρῦς προϋποθέτῃ τὴν βάλανον, ἀλλὰ θαλάσσους ποπικὸν πρῶτείου καὶ ἀλαθίτου καὶ πουργατωρίου καὶ ἰνδουλεγεσιῶν καὶ ἀσπίλου συλλήψεως ἡ ἀρχαιότης δὲν μᾶς παρέχει. Ἡ Προτεσταντικὴ ἂν' ἑτέρου Ἐκκλησία δὲν παύει διαρκῶς σπαρσασομένη εἰς νέας ὁλονὲν αἵρέσεις, ὡς ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐλλείψεως αὐθεντίας, ἡ ὁποία ἀνακόπτει τὸν λυμαινόμενον αὐτὴν Μοδερνισμόν καὶ Ὁρθολογισμόν. Ἀλλὰ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦτο πιστεύει σήμερον, ὅπερ πρὸ εἴκοσιν αἰώνων ἐπίστευε καὶ δι' αὐτὴν «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας»...

Τὶ οἱ Ἀπόστολοι παρέδωκαν. Τὶ αἱ Σύνοδοι ἐθέσπισαν. Τὶ οἱ Πατέρες ἐδίδαξαν αὐτὸ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διατηρεῖ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.

Ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐννοήσετε τὴν στοργὴν, μετὰ τῆς ὁποίας εἶναι προσκεκολλημένη αὕτη εἰς τὴν ἀπαξ παραδοθεῖσαν τοῖς ἁγίοις πίστιν; Ὁ Τούρκος ἐκρυσσε τὰς πύλας τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων. Ὁ Πάπας ἀγέρωχος προσεκάλεε ἀπὸ τὴν Δύσιν τοὺς ἡμετέρους εἰς ὑποταγὴν... καὶ τότε ὁ Πάπας θὰ συγκατανεύσῃ νὰ πέμψῃ στρατιωτικὴν βοήθειαν διὰ νὰ μὴ ὑποδουλωθῇ ἀπὸ τὴν ἡμισέληνον ὁ Σταυρός. Ἀλλὰ τί πανταχόθεν τῶν ρυμῶν τῆς λιποψυχούσης Πόλεως ἀκούεται; «Κρειπτότερον (προτιμότερον) φακίολιον τουρκικόν, παρὰ τίαρα λατινικὴν. Τόσον ἀπηχθάνοντο οἱ προπάτορες μας τὴν νόθευσιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ὡς καὶ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπαισιωτέραν»

(Κων. Καλλίνικου: Τὰ θεμέλια τῆς πίστεως)

Οί ἀκαταγώνιστοι πρόμαχοι τῆς Ὁρθοδοξίας οἱ Ἱερεῖς τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, οἵτινες ἐλάμπρυναν τὴν Λιτανεῖαν μετὰ τὰς ἀκτινοβόλους φυσιογνωμίας των.

Ἐπικράτησις πλήρους τάξεως καὶ ἁρμονίας ὡς ἀρμόζει εἰς πιστοὺς καὶ ἀκριβεῖς τηρητὰς τῶν ὀρθῶν Δογμάτων, Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων.

Ἐν δείγμα ἀπὸν τῆς ἀφοσιώσεως τοῦ «πιστοῦ τοῦ Κυρίου λαοῦ» εἰς
τὰ ἱερὰ καὶ ὅσια τῆς πίστεως του

Μοναχαὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν Ἀττικῆς καὶ περιχώρων

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Παρουσιάσας ὁ Ἀθανάσιος εἰς τὴν Σύνοδον ζῶντα καὶ ἀρτιμελῆ τὸν Ἀρσένιον, τὸν ὁποῖον ἔλεγαν οἱ συκοφάνται τοῦ ὅτι ἐφόνευσε καὶ διὰ τῆς δῆθεν ἀποκαταστάσεως ἀπὸ τοῦ νεκροῦ σῶμά του χειρὸς ἐτέλει μαγείας, κατασυνέτριψε καὶ ἐκουρέλισσε κυριολεκτικῶς αὐτούς.

Ἀλλὰ οὗτοι δὲν ἀπέβαλον τὴν ἀναισχυντίαν των. Ἦρχισαν καὶ πάλιν νὰ θορυβοῦν, φωνάζοντες ὅτι ὁ Ἀθανάσιος ἦτο μάγος καὶ ὅτι μὲ διαφόρους μαγανείας ἐξάπατα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνθρώπων. Ἡ λύσσα δὲ καὶ ἡ μανία των μέχρι τοιοῦτου σημείου ἐφθασεν, ὥστε ὤρμησαν εἰς τὸ τέλος νὰ τὸν φονεύσουν. Καὶ θὰ τὸν ἐφόνευσαν ἀσφαλῶς, ἐὰν δὲν παρενέβαινεν ὁ διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως ἐντεταλμένος ἀξιωματικὸς μετὰ τῶν στρατιωτῶν του.

Ἀποκατασταθείσης οὕτω τῆς τάξεως, ἔλαβον τὸ θράσος οἱ περὶ τὸν Εὐσέβιον νὰ ἀνανεώσουν τὸν περὶ τινος ψευδοτερέως Ἰσχυρά μύθον, ὅστις εἰς ἄλλην τινὰ δημοσίαν συζήτησιν ἀπεδείχθη πλάσμα κακότητος τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἀθανασίου. Παρουσιασθέντος δὲ ἐνώπιον τῆς Συνόδου τοῦ ψευδοτερέως τούτου, καὶ καταθέσαντος τὰ εἰς ὄρατος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρείας φανταστικά ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα δῆθεν αὐτὸς διέπραξεν, ἤρχισεν ἡ ἐπ' αὐτῶν συζήτης, κατὰ τὴν ὁποίαν δι' ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων καὶ ἀπτόν ἀποδείξεων, ἀπέδειξαν ὁ Ἀθανάσιος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἀσύστατον τῶν κατηγοριῶν τούτων.

Ἀλλὰ παρὰ πάντα ταῦτα ὁ Εὐσέβιος εἶπεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις παρουσιάζει δῆθεν σκοτεινὰ τινὰ σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ διαλευκανθοῦν, καὶ πρὸς τοῦτο, προέτεινεν εἰς τὴν Σύνοδον νὰ ἐκλεγῇ μίᾳ ἀνακριτικῇ ἐπιτροπῇ ἥτις νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Αἴγυπτον πρὸς διενέργειαν ἐπιτοπίου ἐρεύνης, τὸ δὲ πόρισμα τῆς νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὴν συγκληθεῖσαν Σύνοδον.

Ὁ Ἀθανάσιος διέγινωκε τὸν διὰ τῆς προτάσεως ταύτης σκοτεινὸν σκοπὸν τοῦ Εὐσέβιου, καὶ ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ ματαιώσῃ τὴν ἀποστολὴν τῆς ὥς ἀνω ἐπιτροπῆς, προέτεινεν ὅπως μετ' αὐτῆς συμπορευθοῦν καὶ ἐκπρόσωποί του, πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἀνακρίσεων. Ἡ πρότασις του ὅμως αὕτη ἀπερρίφθη ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Συνόδου, τῆς ἐχθρικῶς πρὸς αὐτὸν διακειμένης, καὶ οὕτως ἡ ἀμέσως συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἀνεχώρησεν, ἀποτελεσθεῖσα ἀπὸ τοὺς χειρίστους τοῦ Ἀθανασίου ἐχθρούς.

Αἱ ἀνακρίσεις δὲ διενεργήθησαν κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα τὰ σκοτεινὰ σχέδιά των, διὰ πείσεων καὶ δωροδοκιῶν, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ δὲ τὰς σκανδαλώδεις ταύτας πράξεις των οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Συνόδου ἐπέστρεψαν εἰς τὴν Τύρον, διὰ νὰ ὑποβάλουν τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων των.

Ἐλθόντες ὅμως εἶδον τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὴν

πόλιν εἰς μέγαν θόρυβον. Ἐπωφελοῦμενος τοῦ νυκτερινοῦ σκότους ὁ Ἀθανάσιος, διέφυγε ἀπὸ τῆς κατοικίας του καὶ ἀνεχώρησε, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ κανεὶς ποῦ κατηρθύνετο.

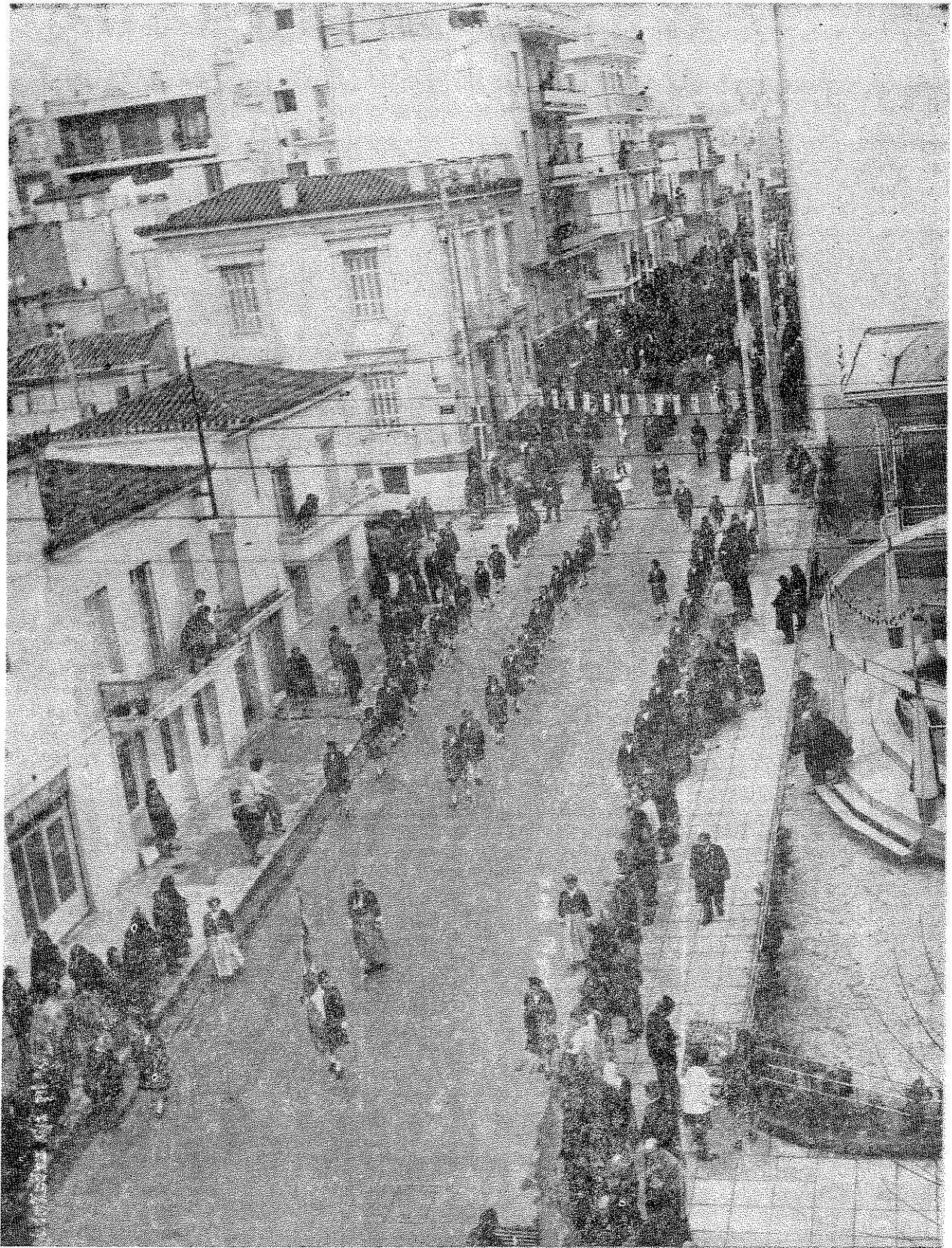
Ὁ Ἀθανάσιος εἶχεν ἀντιληφθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ὅτι ἡ Σύνοδος τῆς Τύρου δὲν εἶχε συγκροτηθῇ διὰ νὰ ἐξετάσῃ καὶ νὰ κρίνῃ ἐν δικαιοσύνῃ τὴν ὑπόθεσιν του, ἀλλὰ διὰ νὰ τὸν καταδικάσῃ. Ἡ στάσις τῶν Ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Αυτοκράτορος Κωνσταντίνου ἐφανέρωνεν τοῦτο. Ἐξ ἄλλου δὲ καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἀθανασίου εὕρισκετο ἐν κινδύνῳ ἐν μέσῳ τοσούτων καὶ τοιούτων φανατικῶν ἐχθρῶν του. Διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἔφυγε.

Τὴν πρώτην ἐκπληξιν τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν οἱ Ἀρειανοὶ τὴν διεδέχθη ἡ χαρά. Ἐπευσαν ἀμέσως καὶ συνήθρισαν εἰς τελευταίαν συνεδρίαν τοὺς Ἐπισκόπους, ὅσοι ἀπέμειναν εἰς τὴν Τύρον, καὶ χωρὶς πολλὰς συζητήσεις καθήρεσαν τὸν Ἀθανάσιον. Εἰς μίαν δίκαιον τινεσ ἐπίσκοποι διεμαρτυρήθησαν. Ἡ φωνὴ των ἐχάθη μέσα εἰς τὸν θόρυβον τῆς θριαμβευοῦσης ἀδικίας, καὶ ἡ πράξις τῆς καθαιρέσεως τοῦ Ἀθανασίου ἐπεκυρώθη, τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς Συνόδου καὶ ἡ ἀπόφασις ἐκοινοποιήθησαν εἰς ὅλας τὰς Ἐκκλησίας τῆς Οἰκουμένης.

Τὶ λοιπὸν συνέβη μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τοῦ Ἀθανασίου; Παραλαβὼν οὗτος μερικὸς ἐμπιστοὺς του κατήλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Τύρου καὶ ἐπιβιβάσθεις πλοίου, παρέπλευσε τὴν Μικρασιατικὴν ἀκτὴν, καὶ ἐπὶ τέλους κατέπλευσεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Ὁ Αυτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ἀπουσίαζε τότε ἐξ αὐτῆς. Ὁ Ἀθανάσιος λοιπὸν τὸν περιέμενε. Μετ' ὀλίγον φήμη κατεπλημμύρησε τὴν Πόλιν ὅτι ὁ Κωνσταντῖνος ἔρχεται. Καὶ ὄντως ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἀφίχθῃ. Ὅταν ὁ Κωνσταντῖνος ἐπαγγέλλετο εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖνην, τὴν ὁποίαν αὐτὸς ἔκτισε καὶ ἀνύψωσεν εἰς πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους, οἱ κάτοικοι τῆς μεμέγαν ἐνθουσιασμὸν ὑπεδέχοντο αὐτόν. Ἐν μέσῳ λοιπὸν τῆς πανδήμου ἐκείνης λαοθαλάσσης, ἡ ὁποία ὑπεδέχτο τὸν Κωνσταντῖνον, καθ' ἣν ὥραν οὗτος ἐφίππος, κεκαλυμμένος τὴν βασιλικὴν του πορφύραν καὶ φορῶν τὸ χρυσοῦν κράνος κατηρθύνετο εἰς τὰ ἀνάκτορα, περισταχιζόμενος λαμπρῶς καὶ ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν του, ἐπεισδιδόν τι ἐσημειώθη, τὸ ὁποῖον ἐξέπληξε τὸν Αυτοκράτορα.

Ὁμιλὸς ἀνθρώπων, περιβεβλημένων μακροὺς ἐκκλησιαστικοὺς μαγδύας, προχώρησεν εἰς τὸ μέσον τῆς λεωφόρου καὶ κατέλαθεν αὐτήν. Ἡ βασιλικὴ συνοδεία ἠναγκάσθη ὥς ἐκ τούτου νὰ σταματήσῃ. Ὁ Κωνσταντῖνος ἐδοκίμασεν, ὥς εἶπομεν, ἐκπληξιν, νομίσας ὅτι κάποια ἀπόπειρα ἐγκληματικὴ ἔλαβε χώραν. Δὲν ἀνεγνόρισε τὸν ἐπὶ κεφαλῇς τῶν κληρικῶν ἐκείνων εὕρισκόμενον Ἐπίσκοπον, ὅτε εἰς ἐκ τῶν τῆς συνοδείας του ἀνεφώνησεν: «Ὁ Ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος!». (Ἀκολουθεῖ)

Ἐν τμήμα τῆς Ἱερᾶς Πομπῆς κατερχόμενον πρὸς τὴν περιοχὴν Μαρίναν Ζέας.

“Ευθεσις τοῦ Μητροπολίτου Μαρωνείας Ἀνδίου πρὸς τὸν Οἰουμενίουδὸν Πατριάρχην Βασίλειον τὸν Γ’.

Ἀριθμ. 247.

Παναγιώτατε Δέσποτα.

Ἔχω ὑπ’ ὄψει σεπτὸν Πατριαρχικὸν Γράμμα ὑπ’ ἀριθμ. 182 καὶ ἡμερομηνίαν 1-2-ἔ.ἔ. (1937), δι’ οὗ ἀνακινουταί μοι Συνοδικὴ ἀπόφασις περὶ μεταβάσεώς μου Ἐξαρχικῶς εἰς Ἅγιον Ὅρος.

Σκοπὸς τῆς προκειμένης Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς μου ὁρίζεται ἵνα παράσχῃ εἰς τοὺς ἐν Ἀγίῳ Ὅρει, συμφώνως ταῖς διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθμ. 3321 καὶ ἡμερομηνίαν 1-2-27 Γράμματος διαβιβαζομέναις μοι ὁδηγίαις Πατριαρχικαῖς, τὰς προσηκούσας ἐκ μέρους τῆς Μεγάλῃς Ἐκκλησίας συστάσεις, συμβουλὰς καὶ ἐντολὰς· κυρίως μὲν περὶ τῆς περὶ ἐφαρμογῆς καὶ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας καί... περὶ τοῦ Συλλόγου τῶν αὐτοκαλουμένων Ζηλωτῶν.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς προκειμένης Ἐξαρχικῆς ἀποστολῆς μου ἔφθασα εἰς Ἅγιον Ὅρος τὴν 18ην -3 -ἔ.ἔ. διαμείνας δ’ αὐτόθι 24 ἡμέρας, περιώδευσα τὰς ἑξῆς 18 Ἱερὰς Μονὰς... (παρελείφθησαν, (δὲν ἐπῆγγε δηλαδὴ), αἱ Ἱ. Μοναὶ Καρακάλλου καὶ Σίμωνος Πέτρας)...

Ἡ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει δημιουργηθεῖσα κατάσταση ἐξ ἀφορμῆς τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Οἱ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἐγκαταβιβάσαντες Πατέρες καὶ Μοναχοί, ἔχοντες ὑπ’ ὄψει τὴν Ἰστορίαν αὐτοῦ, φρονοῦσιν ἀδιστάκτως — καὶ δικαίως — ὅτι ὁ Ἀθως ὑπῆρξε μέχρι τοῦδε ἡ ἀκρόπολις καὶ θεματοφύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας, καὶ ἀγρυπνὸς φρουρὸς τῆς ἀκεραίας καὶ ἀπαρεγγελῆτος τηρήσεως τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ Ἐκκλησι. Παραδόσεων· ἐμφοροῦνται δὲ καὶ ὑπὸ τῆς φιλοτίμου καὶ ἐπαινετῆς διαθέσεως, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρὸν τυγχάνῃ (ἱσως παραμείνῃ) ἐφάμιλλον καὶ ἀντάξιον τοῦ παρελθόντος τοῦ Ἀγίου Ὁρους. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἀπόφασις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, παρεξηγηθεῖσα, ἐ-χαρακτηρίσθη ὡς καινοτομία... ὅτι διὰ ταύτης ἐγκαταλιμπάνεται τὸ Πάτριον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον, προσλαμβάνεται δὲ καὶ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ὑπὸ τῶν Ἱ. Συνόδων καταδικασθὲν Γρηγοριανόν, θίγεται δὲ οὕτως καὶ τὸ Ἐορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ ὁ περὶ τοῦ Πάσχα Ἱερὸς Κανὼν τῆς ἐν Νικαίᾳ Α’ Οἰκουμενικ. Συνόδου διὰ τοῦτο ἀφ’ ἑνὸς μὲν πολὺ κακῶς ἡ-χρήσεν αὕτη παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν Ἀγιορειτῶν καὶ προδικάλεσε δυσμενέστατα σχόλ’ α κατὰ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ἐσχηματίσθη ἡ γνώμη, ὅτι δὲν δύναται, οὔτε πρέπει νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ καὶ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Ἀγίῳ Ὅρει ἡ προκειμένη ἀπόφασις τῆς Μ. Ἐκκλησίας, πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ὁποίας, ἄλλοι μὲν πρόθυμοι εἶναι, ἄλλοι δὲ καὶ εὐχονται τὴν εὐκαιρίαν ἵνα μαρτυρήσωσιν. ... Ἐντεῦθεν δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον αἱ 19 Ἱεραὶ Μοναὶ στερεῶς ἀντέχονται τοῦ Πατρίου Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, μόνῃ δὲ ἡ Ἱ. Μονή

Βατοπαιδίου συνεμορφώθη καὶ ἐξακολουθεῖ ἔκτοτε τηροῦσα τὴν περὶ ἡμερολογίου ἀπόφασιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας.

Συνεπεία τῆς τοιαύτης ἐν Ἀγίῳ Ὅρει κρατούσης γνώμης καὶ πεποιθήσεως... Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε ἀνεγνώσθη ἡ δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ἐφημερίδι Ἀθηνῶν «Ἐλεύθερον Βῆμα» συνέντευξις τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος ἐν ἣ χαρακτηρίζεται ὁ Ὁριγένης ὡς εὐσεβέστατος· θεωρεῖται δὲ φρονόουσα αὕτη ὅτι δῆθεν οὐδὲν οὐσιώδες διαχωρίζει τὴν Μ. Ἐκκλησίαν ἀπὸ τῆς Παπικῆς καὶ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας· δι’ ὃ καὶ ὑπεραμύνεται τῆς μετ’ αὐτῶν ἐνώσεως ἢ συνέντευξις δὲ αὕτη, ὡς καὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι γνώμαι τῆς Ὑμ. Θ. Παναγιότητος περὶ ἐπιβαλλομένων μεταρρυθμίσεων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Κλήρῳ, καὶ ἰδίᾳ αἱ κατὰ τῶν Μοναχῶν καὶ τοῦ Μοναχισμοῦ διατυπούμεναι σκέψεις, ἔδωκαν ἀφορμὴν... ὥστε νὰ συμπτυχθῇ ὁ Σύλλογος τῶν Μοναχῶν Ζηλωτῶν, ὅστις προέβη εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἰδίου Καταστατικοῦ Χάρτου φέροντος τὰς ὑπογραφὰς ὑπερτριακοσίων Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν, ὅστις (Σύλλογος)... ἤρχισε διὰ διαφόρων δημοσιευμάτων ἐν διαφόροις ἐφημερίσι τῶν Ἀθηνῶν... ἀλλὰ καὶ δι’ ἐκδόσεων ὑπὸ Ἀγιορειτῶν, ὡς π.χ. «Κέντρα τῆς ἁγίας ἡμῶν Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» ὑπὸ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Κοττέα, «Φωνὴ ἐξ Ἀγίου Ὁρους διὰ τὴν προσεχῆ Σύνοδον» ὑπὸ Δανιὴλ Μοναχοῦ Ἀγιγράφου, «Ἡ Ἀγκυρα τῆς Ὁρθοδοξίας» ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου τῶν Ζηλωτῶν Ἀγιορειτῶν Μοναχῶν κ.λ.π. ...

Ἐπιθυμοῦσα ἡ Ἱερὰ Κοινότης νὰ περιορίσῃ τὰ κατὰ τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως τῆς Μ. Ἐκκλησίας δημοσιεύματα, ἀνέθηκε τὴν μελέτην τῶν ἀνωθι ἀναφερομένων φυλλαδίων εἰς τὸν Ἀρχιερατικόν τῆς Ἱ. Κοινότητος Ἀντιπρόσωπον τῆς Μ. Παύρας κ. Εὐλόγιον... Σημειωτέον ὅτι ἕνεκα τῆς προκειμένης διβλιοκρισίας, ὁ εἰρημένος Ἀρχιερατικὸς ἐξέπεσε τῆς μεγάλης αὐτοῦ δημοτικότητος... Ἐπιδιόκνουσα αὕτη (ἡ Ἱ. Κοινότης) τὴν διάλυσιν τοῦ Συλλόγου τῶν Ζηλωτῶν, προέβη εἰς τὴν καταδίκην τῶν πρωτεργατῶν καὶ ἀρχηγῶν αὐτοῦ, ἦτοι τοῦ Μοναχοῦ Ἀρσενίου Κοττέα, Ματθαίου Πνευματικοῦ, Ἀντωνίου (Μουστάκα), Ἀντῆα (Ἱερομονάχου Ἀγιαννανίτου) καὶ Ἀντωνίου (Ὁσιοπατερίτου). Ἡ ἀπόφασις ὅμως αὕτη τῆς Ἱ. Κοινότητος ἐμεινεν ἀνεκτέλεστος· διότι ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ ἠρνήθη τὴν συνδρομὴν αὐτῆς... Ἡ Ἱ. Μονὴ Βατοπαιδίου προέβη εἰς τιμωρίαν καταδικάσασα Ἱερομόναχον τινα ἐκ τῆς Σκήτης Ἀγίου Δημητρίου, ὡς καὶ ἡ τοῦ Ἀγίου Παύλου τοὺς Ἱερομόναχους Νεόφυτον, Διονύσιον, Παρθένιον, Ἀντώνιον καὶ Γεδεών... .

Οἱ Ζηλωταὶ ἐξακολουθοῦσι ὑφιστάμενοι, καὶ δὴ ἐργαζόμενοι καὶ δρῶντες, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῶν διαφόρων δημοσιευμάτων ἐν ταῖς ἐφημερίσι, ἐκ τῆς

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Μακαριώτατε παραιτηθῆτε

«Ἐάν Μακαριώτατε δὲν μπορῆτε νὰ ἀνταπεξέλθητε εἰς τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας διὰ λόγους τοὺς ὁποίους σεῖς γνωρίζετε, τότε παραιτηθῆτε γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας» ἔγραφε ὁ δικηγόρος καὶ ἰδρυτῆς τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας» κ. Νικόλ. Ψαρουδάκης εἰς τὸν Ἀρχ. Ἰερώνυμον. Ὁ κ. Ψαρουδάκης ὡς γνωστὸν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διεξάγει ἀμειλίκτον πόλεμον κατὰ τῆς μασονίας, τοῦ φοβεροῦ αὐτοῦ καρκίνου. Προέβη δὲ εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, ἔνεκα

ἐκτυπώσεως λιθέλλων καὶ φυλλαδίων, καὶ ἐκ τῶν ὑπ' αὐτῶν διενεργουμένων ποικίλων ἐπεισοδίων. Οἱ Ἐρημίται Πνευματικοὶ ἐξακολουθοῦσιν ὠρυόμενοι κατὰ τῶν καλουμένων γεσημερολογιῶν, καὶ ἐκπέμποντες μύδρους κατὰ πάντων. . . . οἱ δὲ τιμωρηθέντες διὰ ἀργίας προσωρινῆς Ἱερεῖς, δὲν συμμορφώθησαν, ἀλλ' ἐξακολουθοῦσι λειτουργοῦντες καὶ χλευάζοντες...

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναγραφομένων ἐμφανῶς ἐξάγεται, ὅτι κυρίαν αἰτίαν καὶ ἀφορμὴν ἀρχικὴν ἔχουσι τὴν περὶ ἡμερολογίου ἀπόφασιν τῆς Μ. Ἐκκλησίας. . . .

Πᾶσα σκέψις καὶ πᾶσα ἐνέργεια πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς περὶ ἡμερολογίου ἀποφάσεως ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, ὅχι μόνον εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν καὶ συνεπῶς παρίσταται ἀσκοπος καὶ ματαια, ἀλλὰ συγχρόνως θέλει ἀποβῇ καὶ τὰ μᾶλα ἐπιβλαβὴς ἀπὸ τε Ἐθνικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως. . . .

Υποβάλλω τὴν γνώμην ὅπως : διὰ πᾶν μεταρρυθμιστικὸν ζήτημα, τοῦ ὁποίου τὴν μεταρρυθμίσειν ἐπιβάλλουσι λόγοι κοινωνικοὶ, πολιτικοί, Ἐθνικοὶ κ.τ.λ.π. οἷον ἐπὶ τοῦ παρόντος δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ τὸ ἡμερολογιακόν, νὰ μὴ θεωρῆται ἀναγκαῖα ἡ ἐπιβολὴ τῆς μεταρρυθμίσεως καὶ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς Ἐκκλησιαστικὴ ἡ δόσις καὶ μυστήριον, ἐν ᾧ διατηροῦνται ἀνεπαφὰ τὰ Πάτρια καὶ ἀρχαῖζοντα... Τῆς προτάσεως ταύτης δεκτῆς γενομένης καὶ ἐφαρμοζομένης ἐν ταύτῃ ἡ ἐκείνη τῇ μεταρρυθμίσει, τότε καὶ οἱ ἐν αὐτῇ πραγματικῶς σκανδαλιζόμενοι δὲν θὰ ὑπάρχουν πλέον... τότε ὁ Ἄθως θὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀστείρευτος πηγὴ, ἐξ ἧς ὁ Χριστιανικὸς κόσμος θέλει ἀντλῆν ἑκάστοτε ἐν τῇ δόξῃ τῶν αἰώνων τὰ ἀναγκαζόμενα πρὸς κατάρτισιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς εὐταξίας καὶ μεγαλοπρεπείας στοιχεῖα.

Ἐν Κομοτινῇ τῇ 7.4.1927. Ὁ Μαρωνεὺς Ἀνθίμος. Σημ. Ἀντιγραφένος. Ἡ ὅλη ἐκθεσις ἀποτελεῖται ἐκ 19½ ἐντύπων σελίδων.

Ἀκριβὲς ἐκ τοῦ πρωτοτύπου ἀντίγραφον γεγόνον ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Ἀντωνίου Μουστάχα 28.4.1968

τῆς ἐπιτυχίας τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων, ὅπως μὴ κυκλοφορήσῃ τὸ βιβλίον τῆς ΣΤ' Δημοτικῆς «Κατήχησις — Λειτουργικὴ», ὅπερ μεταξὺ τῶν ἐχθρῶν τῆς Ὁρθοδόξιας καὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ περιελάμβανε καὶ τὴν μασονίαν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς κυκλοφορίας τοῦ βιβλίου εἶναι μίαν νίκην τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων καὶ ἡττὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀρχ. Ἰερώνυμος πρέπει νὰ ἀρχίσῃ νὰ ἀσχολῆται μὲ τὰ προβλήματα τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅχι νὰ σκέπτεται πῶς νὰ τὴν ἐκμονοδερνίσῃ καὶ νὰ συμπροσεύχεται συνεχῶς μετὰ τῶν αἰρετικῶν. Διὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τὴν κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου διὰ νὰ γνωρίζουν οἱ Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες τί ἐστὶ μασονία καὶ τί ἐπιδιώκει.

Πρὸς τὸν κ. Ψαρουδάκην ἐκφράζομεν τὸν θαυμασμόν μας διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ὑπὲρ τοῦ Χριστιανισμοῦ, εὐχόμενοι εἰς τὸν Θεὸν νὰ τοῦ χαρίσῃ ἐπὶ πολλὰ, βοήθην καὶ εὐλογίαν αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον του.

Προσκοπισμὸς

Ἐν ἐκ τῶν θεμάτων τῆς Μονίμου Συνδικτικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ἦτο καὶ αἱ σχέσεις Προσκοπισμοῦ - Μασονισμοῦ. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἠρώτησε τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογίας κ. Καρμίρην ἐάν ὑφίστανται σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὁργανώσεων, καὶ ἀπήντησε ὅτι «ὁ προσκοπισμὸς εἶναι ὁ προθάλαμος τῆς μασονίας». Τὰς ὁδιστὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο τούτων ὁργανώσεων διεκήρυξε ὁ Μέγας Διδάσκαλος τῆς Ἑλληνικῆς Μασονίας Ἀλέξ. Τζαζόπουλος, ὅστις εἰς τὸ συνελθὼν τὸ 1963 ἐν ταῖς κλειναῖς Ἀθήναις — 11ον Τζάμπορου εἶπεν, ὅτι «ἡ βάση τοῦ Προσκοπικοῦ ἰδεώδους ταυτίζεται μὲ τὴν τοῦ Τεκτονισμοῦ». Εἶναι ἀκόμη γνωστὸν, ὅτι ὁ ἰδρυτῆς τοῦ Προσκοπισμοῦ μασόνος Ἄγγλος Λόρδος Μπέντνεν Πάουελ ἐπῆρε ἀπὸ τὸν ἐβραϊσμοσόνον καὶ Γραμματεῖα τοῦ Διεθνoῦς Προσκοπισμοῦ Μάρτιν πλήρες μασονικὸ περιεχόμενον διὰ τὸν προσκοπισμὸν!

Διὰ τοὺς ἀμφισβητοῦντας παραπέμπομεν εἰς τὸ βιβλίον τοῦ κ. Νικολάου Ψαρουδάκη «Σκοτειναὶ Δυνάμεις καὶ Χριστιανισμός» (Ἐκδόσεις «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας», Σέλωνος 126 Ἀθήναι), ἐνθα θὰ εὑρουν πλήρη στοιχεῖα.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

—Τὴν 2 Φεβρ. ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ Πειραιῶς καὶ Μαρκουπόλου καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ Μούλκι Σαλαμίνος καὶ Χορτοκοπίου Καβάλας.

—Τὴν 19 Φεβρ. ἡμέραν Πέμπτην τῆς Καθαρᾶς ἐβδομάδος ἑορτὴν τῆς Ὁσίας Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ναὸς Ἀγ. Πετραλῶνων.

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ιωάννης Παπαϊωάννου. Άνεπαύθη τὸν Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1970.

Ἐχρημάτισε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐπίτροπος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς. (Μοναστηρακίου) διαπρέφας ὡς τίμιος ἐργάτης τοῦ Ἐδαγγελίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ

Ἀξιωματικὸς Βασ. Ναυτικοῦ ἑ.ἀ.

Ἐγεννήθη ἐν Σαλαμῖνι τὸ 1893 καὶ ἀπεβίωσεν ἐν Περσιτερίῳ τὴν 24.11.1970.

Ὁ ἀείμνηστος, διετέλεσεν ὡς πρόεδρος καθὼς καὶ Ἱεροφάντης τοῦ ἐκεῖ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος Παραρτήματος Σαλαμίνος. Ἠγωνίσθη μὲ ζῆλον καὶ αὐτοπάργνησιν ἐν καιρῷ διωγμῶν.

Ἀφιέρωσεν καὶ τὴν τελευταίαν του πνοήν ὑπὲρ τῆς φιλάτης Ὁρθοδοξίας μας. Ἐσχάτως δέ, ἐξυπηρέσεν καὶ τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Ἀνδρέου Περσιτερίου ἀφιλοκερδῶς. Εἰς τὴν κηδείαν του, ἐχοροστάτησεν ὁ Σεβ. Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος συμπαραστατουμένων καὶ ἄλλων κληρικῶν. Ἄς εἶναι ἐλαφρὸν τὸ χῶμα ποὺ σκεπάζει τὸν πεφλημένον μας νεκρὸν.

+ Ἱερεὺς Παν. Παναγιωτόπουλος.

«Ὁ Ἅγιος» Ἀθηναγόρας

Δὲν εἶναι φαίνεται ἄρκεται αἱ φιλοφρονήσεις, αἵτινες γίνονται εἰς τὸν αἰρετικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν. Διὸ καὶ ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Δημ. Καββάδας εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀμερικῆς «Ὁρθόδοξος Παρατηρητής» ἔγραψε: «Ἀργὸ ἢ γρήγορα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ (ὄχι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος) θὰ τὸν ἀνακηρύξη ἈΓΙΟΝ... ὅπως ὁ Ἀγ. Νεκτάριος καὶ ὁ Ἀγ. Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς στίς μέρες μας». Θαυμάσατε, ὁ Ἀθηναγόρας ἴσος μὲ τὸν Ἀγ. Νεκτάριο καὶ τὸν Ἀγ. Κοσμᾶ!!! Ἀλλὰ ποῖος θὰ ἀνακηρυχθῇ ἅγιος; Ὁ οἰκουμενιστής, ὁ νεωτεριστής, ὁ μασόνος; Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία οὐδέποτε θὰ τὸν ἀνακηρύξη ἅγιον. Κατὰ πάσαν πιθανότητα μόνον στὴν μασονία θὰ ἀνακηρυχθῇ ἅγιος, ἐφ' ὅσον κατέχει τὸν 30ὸν βαθμὸν — τοῦ Ἰνπάτου Καδῶς — ἡ τοῦ «ἀγίου καὶ ἐξηγνισμένου. Διότι καὶ ἡ μασονία σὺν θρησκείᾳ ἔχει τοὺς ἁγίους» της.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐξαντληθέντων τῶν ἡμεροδεικτῶν τσέπης τοῦ τρέχοντος ἔτους προσέβημεν λόγῳ ἀθρόας ζητήσεως εἰς Β' ἔκδοσιν τούτων μετὰ σχετικῶν διορθώσεων. Ἡ τιμὴ των παραμένει ἡ αὐτή, ἥτοι 4 δραχμᾶς ἑκαστός.

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »
ΔΕΚΑΜΗΝΟΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ - ΤΗΛ. 623.280
Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντὴς συντάξεως Ἀρχιμ. Θεόφιλος Τσίριτας
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147

Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σερμίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἐσωτερικοὶ :	Ἐξάμηνος δραχμᾶς	15.-
"	Ἐτήσια	80.-
Ἐξωτερικοὶ :	Ἐξάμηνος δολλάρια	2
"	Ἐτήσια	4
	Τιμὴ Φύλλου δρχ.	2